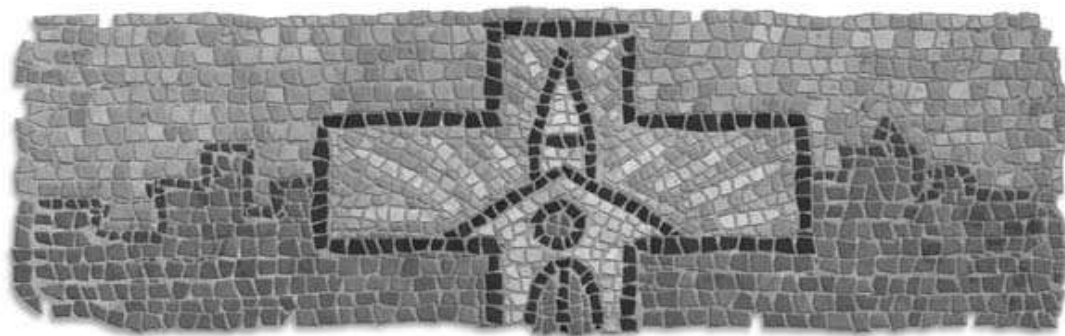

Phúc Âm Và Hội Thánh

Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: *Ga-la-ti 6:1-10; Ma-thi-ơ 18:15-17; 1 Cô-rinh-tô 10:12; Rô-ma 15:1; Giăng 13:34; Lu-ca 22:3.*

Câu Gốc: “Vây, đương lúc có dịp tiện, hãy làm điều thiện cho mọi người, nhất là cho anh em chúng ta trong đức tin” (*Ga-la-ti 6:10*).

Một số nông dân trồng khoai tây quyết định giữ những củ khoai lớn nhất cho mình và trồng những củ nhỏ hơn làm giống. Sau vài mùa gặt thất vọng, họ khám phá rằng thiên nhiên đã làm những củ khoai của họ nhỏ như hòn bi. Qua bài học cay đắng này, các nông dân đã học được luật quan trọng của đời sống.

“Họ không thể giữ những gì tốt đẹp nhất cho mình và dùng những của dư còn lại để làm giống. Luật sự sống cho thấy họ gieo chi thì gặt nấy.”

“Nói cách khác, trồng những củ khoai tây nhỏ vẫn là cách thực hành thông thường. Chúng ta giữ lại những gì tốt nhất cho mình và dùng của dư để trồng. Chúng ta mong đợi điều may rủi là sự ích kỷ của chúng ta sẽ được thưởng bằng sự không ích kỷ.” – Phỏng trích *International Student Fellowship Newsletter*, tháng 3, 2007.

Phao-lô dùng nguyên tắc này trong *Ga-la-ti 6:1-10*. Thay vì các thuộc viên “cắn nuốt nhau” (*Ga-la-ti 5:15*), hội thánh nên là nơi Đức Thánh Linh hướng dẫn người ta coi người khác trọng hơn mình. Hiểu rằng mình được cứu bởi ân điển sẽ khiến chúng ta khiêm tốn và thương xót trong cách đối xử với người khác.

Đem Những Người Sa Ngã Trở Về Với Đức Chúa Trời

Phao-lô có những mong đợi cao cho đời sống Cơ Đốc nhân (Ga-la-ti 5:16). Nhưng lời cảnh cáo của ông cho tín đồ trong Ga-la-ti 6:1 thì cũng thực tế. Con người không hoàn toàn. Ngay cả những Cơ Đốc nhân trung tín nhất cũng không khỏi có lỗi lầm. Những chữ Phao-lô dùng trong Ga-la-ti 5:16 bày tỏ ông biết hoàn cảnh như vậy đôi khi xảy ra trong hội thánh. Phao-lô có các lời khuyên hữu ích cho người Ga-la-ti về cách xử thế trong những trường hợp như vậy khi có chuyện xảy ra.

Theo Ga-la-ti 6:1 và Ma-thi-ơ 18:15-17, Cơ Đốc nhân nên làm gì khi một người cùng đức tin làm những hành động tội lỗi?

Để được ích lợi về lời khuyên của Phao-lô trong Ga-la-ti 6:1, chúng ta cần hiểu chính xác hoàn cảnh mà Phao-lô nghĩ đến. Hai chữ dùng trong phần thứ nhất của câu rất quan trọng. Chữ thứ nhất là *tình cờ*. Chữ này có nghĩa là “bị bắt gặp hay ngạc nhiên.” Phao-lô nghĩ tới hai điều: một tín đồ có thể “bắt gặp” một tín đồ khác làm điều gì sai và cũng có trường hợp một người thấy mình “thình lình làm” một hành vi (đọc Châm ngôn 5:22) mà người đó nên lựa chọn để tránh.

Điều sai mà Phao-lô thảo luận ở đây là không cố ý làm. Chúng ta biết điều này do những chữ ông dùng. Chữ dịch là “lỗi” hay “tội”, đến từ chữ Hy Lạp *paraptoma*, không có nghĩa là tội cố ý phạm. Thay vào đó, đây là một lỗi lầm, một sự sa ngã, hay là bước hụt. Điều này có ý nghĩa khi chúng ta nghiên cứu những lời bình luận của Phao-lô trong những câu trước về sự “bước theo” Thánh Linh. Dù sao, đây cũng không phải là sự biện hộ cho lỗi lầm của người đó. Nhưng rõ ràng là Phao-lô không nói về trường hợp tội cố phạm (1 Cô-rinh-tô 5:1-5).

Cách cư xử đúng với người đó trong hoàn cảnh này là không nên dùng hình phạt, lên án hay dứt phép thông công, nhưng giúp đem họ trở về với Đức Chúa Trời. Chữ “phục hồi” trong tiếng Hy Lạp *katartizo* dịch là “vá” hay “sửa lại cho đúng thứ tự.” Trong Tân Ước, chữ đó được dùng cho việc “vá” lưới (Ma-thi-ơ 4:21). Chữ đó cũng được dùng để tả sự đặt xương gãy lại. Chúng ta không bỏ một người đồng đức tin bị té gãy chân. Là thuộc viên của thân thể Đấng Christ, chúng ta nên có lòng mềm mại quan tâm đến anh chị em trong Đấng Christ, những người có thể làm lỗi và sa ngã khi chúng ta cùng bước đi với nhau trên đường đến nước Đức Chúa Trời.

Thay vì thực hành Ma-thi-ơ 18:15-17, tại sao chúng ta thường nói xấu về người chúng ta giận, để sự giận dữ của chúng ta sôi lên, hay lập mưu để trả thù?

E Cũng Bị Đỗ Dành

“Bấy giờ, Na-than nói cùng Đa-vít: Vua là người đó!” (2 Sa-mu-ên 12:7).

Phao-lô dùng những chữ rất nghiêm trọng trong Ga-la-ti 6:1 để nói về sự giữ gìn đời sống chúng ta chống lại các cám dỗ. Chúng ta không nên coi thường lời khuyên này. Cách Phao-lô kêu gọi cho thấy ông rất nghiêm nghị. Chữ này dịch là “coi kỹ càng” hay “chú ý cẩn thận” (so sánh Rô-ma 16:17; Phi-líp 2:4). Vậy, Phao-lô thực sự muốn nói là “hãy giữ mình” vì tội lỗi có thể dễ dàng dành chúng ta. Để làm sự cảnh cáo này nghiêm trọng hơn, Phao-lô thay đổi cách xưng hô từ ngôi thứ hai số nhiều (“các anh em”) trong phần đầu của Ga-la-ti 6:1 sang ngôi thứ hai số ít (“bạn” như chỉ về một người hay cá nhân) trong phần thứ hai của câu. Đây không phải là lời cảnh cáo chung cho cả hội thánh, nhưng là sự cảnh báo cá nhân cho mỗi người trong hội thánh.

Phao-lô không nói rõ sự cám dỗ này là gì. Có thể ông không nghĩ đến một tội nào đặc biệt nhưng chỉ nói về sự nguy hiểm nhưng bộ cho *cùng* một tội. Đồng thời, các chữ Phao-lô dùng trong Ga-la-ti 5:26 về sự “tự cao tự đại” gợi ý ông cảnh cáo họ chống lại việc nghĩ mình đạo đức hơn những người khác.

Tại sao Phao-lô cần cảnh cáo người Ga-la-ti chống lại sự kiêu ngạo thiêng liêng? Hãy đọc 1 Cô-rinh-tô 10:12; Ma-thi-ơ 26:34; và 2 Sa-mu-ên 12:1-7 để trả lời.

Một trong những sự nguy hiểm nhất cho đời sống Cơ Đốc nhân là sự kiêu ngạo khiến chúng ta nghĩ mình được bảo vệ khỏi phạm một thứ tội nào đó. Điều đáng buồn là chúng ta đều có cùng một bản tính tội lỗi. Bản tính này chống lại Đức Chúa Trời. Vậy, nếu không có quyền lực của Thánh Linh Đức Chúa Trời, chúng ta có thể phạm bất cứ tội nào. Biết mình là ai nếu ở ngoài Đấng Christ có thể giữ chúng ta không sa vào tội kiêu ngạo. Kiến thức này cũng có thể giúp chúng ta thông cảm nhiều hơn với những người khác khi họ lầm lỗi.

Bao nhiêu lần bạn chỉ trích những người khác (có thể chỉ trong lòng bạn) vì họ phạm tội mà bạn cũng đã phạm?

Mang Lấy Gánh Nặng Cho Nhau

Thêm vào việc đem các tội nhân sa ngã trở về với Chúa, có những điều nào trong Ga-la-ti 6:2-5 Phao-lô dạy các tín đồ ở Ga-la-ti? (Xin cũng đọc Rô-ma 15:1 và Ma-thi-ơ 7:12).

Chữ Hy Lạp *baros* dịch là “gánh nặng” trong Ga-la-ti 6:5. Chữ này có nghĩa là vật gì nặng hay gánh nặng mà người ta phải vác đi đường xa. Nhưng sau một thời gian, chữ này trở nên một ẩn dụ cho bất cứ thứ rắc rối hay khó khăn nào, như là gánh nặng của một ngày làm việc dài khi trời nóng nực (Ma-thi-ơ 20:12). Phao-lô cảnh cáo “Hãy mang lấy gánh nặng cho nhau” chắc chắn gồm có việc giúp mang gánh nặng của người yếu đuối ông nói tới trong câu 4. Nhưng tư tưởng về mang gánh nặng Phao-lô nghĩ thì rộng nghĩa hơn. Phao-lô dạy nhiều bài học thiêng liêng về đời sống Cơ Đốc nhân chúng ta không nên làm ngơ.

Thứ nhất, Timothy George viết, “Tất cả Cơ Đốc nhân đều có gánh nặng. Gánh nặng của chúng ta có thể khác về kích thước và hình dáng tùy theo chương trình Đức Chúa Trời cho đời sống chúng ta. Đối với một số người, có thể là gánh nặng về sự cám dỗ và kết quả là sa vào tội lỗi, như trong câu 1. Đối với những người khác, có thể là sự đau ốm trong thân thể, hay tâm thần, hay nan đề trong gia đình, hay mất việc, hay nhiều thứ khác. Nhưng không Cơ Đốc nhân nào mà không có gánh nặng.” – Phỏng trích *The New American Commentary: Galatians* (Nashville, Tennessee: Broaman and Holman Publishers, 1994), quyển 3, tr. 413.

Thứ hai, Đức Chúa Trời không dự định chúng ta phải mang *tất cả* gánh nặng một mình. Thật không may, chúng ta thường không sẵn lòng giúp người khác mang gánh nặng của họ nhưng chúng ta sẵn sàng để người khác giúp chúng ta mang gánh nặng của mình. Phao-lô chỉ trích thái độ kiêu hãnh này (Ga-la-ti 6:3) là sự kiêu hãnh giả dối của con người. Đó là sự kiêu hãnh làm chúng ta từ chối thú nhận mình cũng có nhu cầu và khuyết điểm. Sự kiêu hãnh như vậy ăn cắp chúng ta sự yên ủi của người khác và ngăn ngừa người khác làm công việc Chúa kêu gọi họ để làm.

Cuối cùng, Chúa kêu gọi chúng ta mang gánh nặng của người khác vì qua hành động này, sự yên ủi của Ngài được người ta biết đến. Tư tưởng đó được đặt trên sự kiện hội thánh là thân thể của Đấng Christ. Một thí dụ về điều này khi Phao-lô viết, “Nhưng Đức Chúa Trời là Đấng yên ủi kẻ ngã lòng, đã yên ủi tôi bởi Tít đến nơi” (2 Cô-rinh-tô 7:6). Xin để ý sự yên ủi của Đức Chúa Trời không ban cho Phao-lô khi ông cầu nguyện. Thay vào đó, sự yên ủi được ban cho qua một người bạn và qua các tin mừng mà người bạn đem tới.

“Mối tương giao của con người giúp chúng ta mang gánh nặng cho nhau. Đó là một phần mục đích của Đức Chúa Trời cho dân sự Ngài.” – Phỏng trích John R. W. Stott, *The Message of Galatians*, tr. 158.

Có điều gì khiến bạn không xin sự giúp đỡ? Sự kiêu ngạo? Sự hổ thẹn? Thiếu tin cậy? Quá độc lập? Nếu cần, tại sao không xin người nào bạn tín nhiệm chia sẻ gánh nặng của bạn?

“Luật Pháp Của Đấng Christ”

Phao-lô liên kết việc mang gánh nặng với sự làm trọn luật pháp Đấng Christ. Ông nói “luật pháp của Đấng Christ” nghĩa là gì? Xin đọc Ga-la-ti 5:14; 6:2; Giăng 13:34; và Ma-thi-ơ 22:34-40.

Câu Phao-lô dùng “luật pháp của Đấng Christ” (*ton nomon tou Christou*) không xuất hiện ở các nơi khác trong Kinh Thánh. Nhưng ông dùng các chữ gần giống như vậy trong 1 Cô-rinh-tô 9:21 (*ennomos Christou*). Sự dùng chữ đặc biệt này đem lại kết quả là có nhiều sự giải nghĩa khác nhau. Một số người đã sai lầm tranh luận rằng đây là bằng cớ luật pháp Đức Chúa Trời truyền ra ở núi Si-nai đã bị thay thế bằng một luật pháp khác, luật pháp của Đấng Christ. Những người khác tuyên bố chữ *luật* có nghĩa là “nguyên tắc” (đọc Rô-ma 7:21). Điều này có nghĩa là mang gánh nặng của người khác, chúng ta làm theo gương của Đức Chúa Giê-su. Sự giải nghĩa mới có ý nghĩa hơn. Nhưng tư tưởng và cách dùng chữ gần giống nhau trong Ga-la-ti 5:14 cho thấy sự làm trọn luật pháp của Đấng Christ là một thí dụ khác để hỗ trợ luật Môi-se qua tình yêu thương. Phao-lô bày tỏ trước đây trong bức thư này là luật Mười Điều răn không bị bỏ khi Đấng Christ đến. Thay vào đó, luật luân lý, hỗ trợ bởi tình yêu thương, tiếp tục đóng một phần quan trọng trong đời sống Cơ Đốc nhân. Đây chính là điều Đức Chúa Giê-su dạy trong thời gian thi hành chức vụ Ngài trên thế gian. Đức Chúa Giê-su cũng thực hành nguyên tắc này trong đời sống Ngài và ngay cả trong sự chết Ngài. Vậy, mang gánh nặng cho nhau, chúng ta đi theo bước chân của Đức Chúa Giê-su. Và chúng ta cũng làm trọn luật pháp.

Một vấn đề khác được nói đến trong những câu này. Có sự khác biệt lớn giữa Ga-la-ti 6:2 và Ga-la-ti 6:5. Nhưng nan đề này thì dễ giải quyết khi chúng ta hiểu Phao-lô dùng hai chữ khác nhau để miêu tả hai hoàn cảnh khác nhau. Như chúng ta đã thấy, chữ “gánh nặng” trong câu 2 là *baros*. Chữ đó có nghĩa là gánh nặng phải vác trên một đường dài. Nhưng chữ *phortion* trong câu 5 nghĩa là hàng hóa của chiếc tàu, túi sách lưng của người lính, hay đứa con trong bụng mẹ. Gánh nặng trong câu 2 có thể đặt xuống. Nhưng trong câu 5 gánh nặng không thể đặt xuống. Thí dụ, một người mẹ có bầu phải mang con mình. Như trong thí dụ này, có những gánh nặng người khác có thể mang giúp chúng ta. Nhưng có những gánh nặng khác không ai có thể giúp; thí dụ, gánh nặng của một lương tâm tội lỗi, đau khổ, hay chết. Đối với những gánh nặng này, chúng ta chỉ lệ thuộc vào sự giúp đỡ của Đức Chúa Trời mà thôi (Ma-thi-ơ 11:28-30).

Một số gánh nặng bạn có thể nhờ người khác giúp. Một số khác bạn phải đem đến với Chúa. Làm thế nào bạn học để dâng lên Chúa những gì bạn không thể mang nổi?

Gieo Và Gặt

Trong Ga-la-ti 6:7, chữ *mukterizo* dịch là “khinh dễ” chỉ được dùng ở đây trong Tân Ước. Nhưng thường được dùng trong bản dịch tiếng Hy Lạp của Cựu Ước. Chữ đó có nghĩa là “khinh bỉ.” Trong Cựu Ước, chữ này có nghĩa là ghét các tiên tri của Đức Chúa Trời (2 Sử ký 36:16; Giê-rê-mi 20:7). Chữ đó cũng được dùng một lần để miêu tả rõ ràng thái độ chống nghịch lại Đức Chúa Trời (Ê-xê-chi-ên 8:17).

Quan điểm của Phao-lô là người ta có thể “quên” Đức Chúa Trời hay không vâng lời Ngài. Nhưng họ không thể lừa gạt Chúa. Ngài là chánh án. Và cuối cùng họ phải trả giá cho các hành động của mình.

Phao-lô muốn nói gì trong Ga-la-ti 6:8? Có những thí dụ nào bạn thấy trong các nhân vật của Kinh Thánh về sự gieo cho xác thịt và gieo cho Thánh Linh? (Đọc Công vụ 5:1-5; Lu-ca 22:3; Đa-ni-ên 1:8; Ma-thi-ơ 4:1.)

Ấn dụ của Phao-lô về sự gieo và gặt thì không khác thường. Gieo và gặt là những thí dụ được dùng trong nhiều câu nói khôn ngoan của Kinh Thánh. Điều quan trọng là Phao-lô dùng để tập trung những lời giảng luận của ông về xác thịt và Thánh Linh. James D. G. Dunn viết, “Một thí dụ tân thời là chúng ta được tự do lựa chọn, nhưng chúng ta không được tự để lựa kết quả của sự lựa chọn mình.” – Phỏng trích *Black’s New Testament Commentary: The Epistle to the Galatians* (London: Hendrickson Publishers, 2002), tr. 330.

Đức Chúa Trời không luôn luôn giải cứu chúng ta khỏi những kết quả của tội lỗi. Nhưng chúng ta không nên cảm thấy bị hư mất hay tuyệt vọng vì những lựa chọn sai của mình. Chúng ta có thể cảm thấy vui vì Đức Chúa Trời đã tha thứ tội lỗi chúng ta và nhận chúng ta làm con nuôi Ngài. Chúng ta nên hết sức dùng những cơ hội đang có để đầu tư vào những điều sẽ cho chúng ta mùa gặt trên trời.

Ga-la-ti 6:10 bày tỏ “Những nguyên tắc Cơ Đốc áp dụng theo hai cách: một cách là sâu rộng và cho tất cả mọi người, như trong câu ‘Hãy làm điều thiện cho mọi người.’ Còn cách kia thì giới hạn, như ‘Nhất là cho anh em chúng ta trong đức tin.’ Lời kêu gọi sâu rộng của Phao-lô dựa trên căn bản là tất cả mọi người được tạo nên theo hình ảnh Đức Chúa Trời. Vì thế, họ rất đặc biệt và quan trọng đối với Ngài. Bất cứ khi nào Cơ Đốc nhân quên lẽ thật quan trọng đó, họ trở thành nạn nhân của những tội ác kinh khủng đã làm hư hoại con người từ A-đam và Ê-va cho tới ngày nay.” – Phỏng trích Timothy George, *The New American Commentary: Galatians* (Nashville, Tennessee: Broadman and Holman Publishers, 1994), quyển 3, tr. 417, 428.

Bạn đang gieo, hoặc tốt hay xấu. Bạn sẽ có mùa gặt nào?

Thứ Sáu *23 Tháng 12

Nghiên Cứu Bồ Túc: “Thánh Linh Đức Chúa Trời giữ điều ác dưới sự kiểm soát của lương tâm. Khi một người đặt mình cao hơn ảnh hưởng của Đức Thánh Linh, họ sẽ gặt hái tội lỗi. Đối với người đó, Đức Thánh Linh càng ngày càng có ít ảnh hưởng để ngăn cản họ gieo hạt giống của sự không vâng lời. Những lời cảnh cáo càng lúc càng có ít quyền lực trên họ. Họ từ từ mất lòng kính sợ Đức Chúa Trời. Họ gieo cho xác thịt; họ sẽ gặt sự chết và sự hư nát. Mùa gặt của hạt giống họ đã gieo đang chín mùi. Họ không tôn trọng những điều răn thánh của Đức Chúa Trời. Lòng bằng thịt của họ trở nên lòng bằng đá. Sự phản nghịch chống lại lẽ thật khiến họ mắc vào bẫy của tội lỗi. Loài người đã gieo hạt giống tội lỗi trong thế gian trước cơn Đại hồng thủy. Kết quả là sự phạm pháp, tội ác, và bạo động.

“Tất cả nên biết rằng kẻ thù hủy diệt linh hồn. Không phải vì một luật nào Đức Chúa Trời đã ban chống nghịch lại loài người. Ngài không tạo nên loài người bị mù thiêng liêng hay ngu xuẩn. Đức Chúa Trời ban cho đầy đủ ánh sáng và bằng chứng để giúp người ta biết sự khác biệt giữa lẽ thật và sự sai lầm. Nhưng Ngài không ép buộc họ phải chấp nhận lẽ thật. Ngài để cho con người tự do lựa chọn điều tốt hay điều xấu. Nếu người ta từ chối bằng chứng giúp họ đi đúng đường, và họ lựa chọn điều xấu một lần, thì lần thứ hai họ sẽ lựa chọn con đường đó mau chóng hơn. Lần thứ ba họ sẽ mau lẹ lìa bỏ Đức Chúa Trời và lựa chọn theo phe Sa-tan. Và cứ như thế, họ sẽ tiếp tục cho tới khi đã đắm rễ sâu trong sự gian ác, và tin sự giả dối mà họ yêu mến như lẽ thật. Sự cứng lòng đã đem lại cho họ mùa gặt của nó (Manuscript 126, 1901).” – Ellen G. White Comments, *The SDA Bible Commentary*, quyển 6, tr. 1112.

Đề Tài Thảo Luận:

- 1 “Phục hồi” một người đồng đức tin bị sa ngã nghĩa là gì? Việc đem người có tội trở về cùng Đức Chúa Trời nghĩa là người đó sẽ giống như trước chăng? Hãy thảo luận.
- 2 Vì có những gánh nặng người ta phải tự mang (Ga-la-ti 6:5), một tín đồ quyết định nên giúp đỡ người khác thế nào?
- 3 Hội thánh bạn làm theo lời dạy dỗ của Phao-lô thế nào trong Ga-la-ti 6? Là một cá nhân, bạn có thể làm gì để đem lại sự khác biệt?

TÓM LƯỢC: Thí dụ về sự hiện diện của Đức Chúa Trời ở giữa dân sự Ngài là ở nơi tinh thần giống Đấng Christ của hội thánh. Điều này được bày tỏ trong cách những anh chị em yếu đuối được tha thứ và đem về cùng Đức Chúa Trời. Và điều đó được thấy trong cách thuộc viên hội thánh bày tỏ lòng nhân từ với nhau và với những người ngoài.